

WEEKENDJE COSTA BRAVA

VROLIJKE KLUCHT

bedacht door toneelvereniging

LEV UIT OSS

www.toneelgroep-lev.nl

bewerkt door

PETER DAMEN

Jeco(toneel)teksten

Voor meer toneelteksten: www.jeco.nl

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WEEKENDJE COSTA BRAVA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ben Peper: drukke zakenman

Nora Peper: vrouw van Ben. Onzeker, zorgzaam type.

Joris: broer van Nora. Degelijk, verlegen, ietwat sullig type.

Karin: hartsvriendin van Nora. Vlot type.

Sophia: secretaresse van Ben. Uitdagend type.

DECOR:

Stelt een huiskamer voor. Redelijk luxe. In de achterwand deur opkomst/hal. Links deur keuken, rechts deur slaapkamer. Beide deuren draaien op het toneel. Zeker een tafel met stoelen, een bank, tv toestel, barretje met glazen en drankflessen. Verdere aankleding naar eigen inzicht

EERSTE BEDRIJF VRIJDAG

(als het doek opgaat zit Ben achter een krant verborgen aan de eettafel)

BEN: Jonge, jonge die koers is weer gedaald. Als dat zo doorgaat dan komen er nog zware tijden aan. *(bladert om, weer achter krant)* Ook dat nog. Nu heeft *(noemt voetbalclub uit plaats van opvoering)* weer eens verloren. En ja hoor het is weer eens de schuld van de trainer. Als het niet goed met de club gaat, is het de schuld van de trainer en als het goed gaat hebben het die goed betaalde profs zelf gedaan. Ze zouden eens... *(mobiel gaat over, verbaasd boven krant)* Nu al? Zo vroeg? Waar heb ik dat ding gelaten? *(zoekt)* O hier. *(opnemen)* Ben Peper van Spaanse Pepers bv.... O jij bent het... Ik snap niet waarom je zo vroeg belt... Dat weet je heus wel beter... *(Nora in deur slaapkamer, hoort Ben en duidelijk afluisteren)* Ik kan nu niet praten, dat bespreken we direct wel op de zaak.... Nee, je weet dat je me niet steeds moet bellen en zeker niet als ik nog thuis ben.... Dat is jouw probleem en je lost het zelf maar op.... Je.. je hoeft nu niet te huilen, je weet dat ik daar niet tegen kan. Gelukkig is Nora er niet anders... Luister ik ga hangen en zie je direct wel. Tot direct. *(uitdrukken, hoofdschudden)* Vrouwen. Waar was ik ook weer gebleven? *(weer achter krant)* Waar was ik ook weer gebleven? O ja dat gedoe met *(noemt voetbalclub in plaats van opvoering)*

NORA: *(geheel op, badjas aan, haar drogen of handdoek over "natte" haren)* O.. je bent er nog. Ik dacht dat je al naar de zaak was.

BEN: *(bromt wat)*

NORA: Nog iets nieuws in de krant?

BEN: *(bromt wat)*

NORA: Ik.. eh ik dacht dat ik net je.. eh mobiel hoorde. Wie.. eh was dat?

BEN: *(bromt wat)*

NORA: Ben! Ik vroeg je wat!

BEN: *(krant zakken)* He? Wat? Zei je iets?

NORA: Ja natuurlijk zei ik iets. Sterker nog ik vroeg je iets.

BEN: *(krant wegleggen, koffie drinken)* O ja? Wat vroeg je dan?

NORA: Ik vroeg wie je net aan de lijn had. Ik hoorde je mobiel afgaan.

BEN: Mobiel? O je bedoelt dat telefoontje. Ja vervelend maar dat was.. eh iemand van de zaak. Wist.. eh even niet hoe het kopieerapparaat werkt. Ja dat heb je met die met die

uitzendkrachten he. Kunnen nog geen apparaat bedienen. Zelfs al staat het er in het Spaans op hoe het moet.

NORA: O. O was het dat. Ik dacht even dat...

BEN: Dat wat?

NORA: *(wegwerpgebaar)* Och laat ook maar. Zeg, je bent vanavond toch niet te laat thuis he?

BEN: *(kijkt op zijn horloge)* Wat? Is het al zo laat? Dan moet ik me haasten.

NORA: Ben, nu vroeg ik je weer iets!

BEN: O ja? Is dat zo? Maar ik met me echt haasten. Ben bijna al te laat. Heb direct een vergadering. Schijnt iets te zijn met een of andere ziekte in de komende oogst van de Spaanse pepers. Maar.. eh wat vroeg je nou?

NORA: *(zuchten)* Ik vroeg of je vanavond niet te laat thuis was?

BEN: Ik zou het echt niet weten. Zoals ik al zei heb ik direct al een vergadering daarna moet ik naar de gemeente in verband met die uitbreiding en daarna heb ik weer een vergadering en...

NORA: Maar Ben je kunt toch wel een avond vroeg thuis zijn? Het is nota bene vrijdagavond en bovendien heb ik...

BEN: *(kijkt ondertussen weer horloge)* Weet je wat lieverd ik doe m'n uiterste best, afgesproken? Ik zal heus proberen om op tijd thuis te zijn. Maar nu moet ik vliegen om nog enigszins op tijd op de zaak te zijn, dag lieve. *(haastig af)*

NORA: *(mond getuit voor zoen, verbaasd)* Maar Ben ik heb nog wel een... *(wanhopig gebaar)* Weg! *(ploft in bank)* Weer weg. Zoals de laatste tijd wel meer gaat. Hij komt bijna alleen maar thuis om te slapen en is dan weer weg. En steeds heeft hij een ander smoesje. Nu is het weer een ziekte van die Spaans pepers. Dan is het weer iets anders. En mij? Mij ziet hij niet eens staan. Ik kan me optutten met de duurste kleren en het lekkerste parfum maar hij merkt het niet eens. Al sta ik in een boerenoveral en stink ik naar de koeienstront. Steeds weer die zaak, steeds weer die rot Spaanse pepers. En nu heb ik eens een verrassing voor hem en weet ik niet eens of hij thuis is voor een gezellig avondje. *(neerslachtig)* Had ik dat allemaal maar geweten voordat.. voordat ik trouwde en naar hier verhuisde. Phoe het kan me wat de Costa Brava. *(zucht)* Toen.. toen we pas getrouwd waren was alles zo leuk. Hij was zo lief en attent en nu... *(schudt hoofd, diep zuchten)* Maar vooruit Nora, laat je niet kisten. Kom op meid ga je aankleden en maak er iets van. *(opstaan en weer neerploffen, neerslachtig)* Had ik maar naar mijn moeder geluisterd. Maar nee ik was zo verliefd dat ik maar één ding wilde... nou ja eigenlijk twee dingen. Ben en.. eh dat

andere wat er ook bij hoort zal ik maar zeggen. (*zucht, resoluut*) Maar ik laat me niet kennen. Als hij zo kan zijn dan kan ik het ook. (*opstaan*) Vooruit Nora, de schouders er onder (*schouders recht*), borst vooruit (*borst vooruit evt. borsten kijken en: Nou iets minder kan ook wel*) aankleden en daarna... daarna (*zuchten*) Daarna zie ik wel weer. (*richting deur slaapkamer*) Wacht, ik kan beter eerst de ontbijt boel opruimen. Dan heb ik tijd zat om.. om maar weer in bad te gaan. (*naar tafel, ziet koffertje van Ben, oppakken*) Nu is hij z'n koffertje ook nog vergeten ook. Ik zal hem even bellen en... waarom? Dat hij op zijn eigen spullen let. Dat hij maar ergens anders aan denkt dan alleen maar aan de zaak en aan... (*voordeurbel*) Dat zal hij weer zijn, zal ook zijn sleutels vergeten zijn. Laat hem maar even wachten. (*wacht, daarna weer langere voordeurbel*) Kijk.. kijk mijnheer wordt ongeduldig. Nu weet hij ook eens wat wachten is. Ik zit al zoveel avonden te wachten en... (*weer voordeurbel*) Ja, ja ik weet dat je haast heb. Ik kom al hoor. Kijk eens hoe snel ik loop. (*langzaam naar deur opkomst en af*)

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

NORA: (*achter toneel*) Ga verder, ga toch verder. *Karin op deur opkomst, rondkijken, zonnebril op hoofd. Nora op, deur dicht*) Ik had je nog niet verwacht jullie zouden toch pas tegen de avond komen?

KARIN: We hebben een vlucht eerder geboekt. Is dit een verrassing of niet?

NORA: Inderdaad, maar ik ben ik nog niet eens aangekleed. Ik heb zelfs de ontbijt boel nog niet opgeruimd. Was er net mee bezig toen jullie...

KARIN: Och meid wat maakt het uit. Kom hier we hebben elkaar zolang niet gezien. (*omhelzing. Rondkijken*) Wat een mooie huiskamer zeg. Je kunt zien dat jullie er goed van leven. (*wijst slaapkamerdeur*)

NORA: Onze slaapkamer en daar is de keuken. Boven zijn jullie slaapkamers. Die laat ik direct wel zien. Maar hoe is het? Vertel op!

KARIN: Prima, prima. Alleen...

NORA: Alleen?

KARIN: (*zucht*) De liefde he? (*schudt hoofd*)

NORA: (*zucht*) Meid, praat me er niet van. (*schudt hoofd*)

EVEN STIL

NORA: *(omkijken)* Waar is Joris? Is die niet meegekomen?

KARIN: O jawel maar die haalt de koffers uit de taxi en rekent af. Hoop ik tenminste.

JORIS: *(achter toneel veel kabaal, deur gaat open en Joris sjouwt met koffer en kleine tas op toneel, vakantieleding aan en fototoestel op buik)* Zo hier ben ik dan. *(rondkijken)* Zo zusje je leeft er goed van.. van die Spaanse pepers bedoel ik. Mooi, mooi heel mooi zelfs.

NORA: Kom hier broertje. *(met uitgestoken armen naar Joris)*

JORIS: *(onhandig koffers neerzetten en dan armen wijd, dan haastig Nora tegenhouden)* Ho stop zusje,

NORA: Stoppen? Waarom? Mag ik mijn eigen broer niet omhelzen?

JORIS: Natuurlijk wel maar.. eh ik heb net een nieuw, duur, digitaal fototoestel gekocht en daar mag niks aankomen. *(voorzichtig fototoestel van nek, rondkijken en in bank leggen)* Zo daar ligt het veilig. Kom hier zusje. *(omhelzing)*

NORA: O dat voelt goed. Wat een leuke verrassing dat jullie al hier zijn. Maar hebben jullie al iets gegeten?

KARIN: Ik heb geen honger. Heb op het vliegveld al iets op. Meid, ik kreeg me opeens toch een honger. Ik was net een wielrenner die een hongerklop kreeg. Ik zwalkte van links naar rechts door de vertrekhal. Gelukkig was er een eettentje open.

JORIS: Nou ik lust wel iets. Ik vond het veel te duur daar op dat vliegveld. *(loopt naar tafel en iets te eten klaar maken)*

KARIN: Ja, ja Joris let op de kleintjes.

NORA: Zoals hij vroeger altijd ook al deed.

JORIS: *(met volle mond)* Je weet wat moeder altijd al zei: wie wat bewaart die heeft wat.

NORA: Ja en moeder zei ook altijd: Jorisje eerst je mond leeg eten hoor jongen. *(wrijft handen)* He ik ben echt blij dat jullie er zijn.

JORIS: En? Ben weet nog steeds niet dat wij komen?

NORA: *(schudt hoofd)* Nee, nee. Dat is een complete verrassing voor hem. Hij.. eh zou proberen om vanavond op tijd thuis te zijn.

KARIN: *(verbaasd)* Proberen op tijd thuis te zijn? Vanavond? Op deze dag?

NORA: *(knikt)* Hij.. eh ik denk dat hij vergeten is wat voor dag het vandaag is. Hij.. eh vergeet wel meer de laatste tijd. Ik.. *(snikt)*

KARIN: Wat is dat nu?

JORIS: Maar zusje toch. Wat is er? Voel je je niet goed? Kan ik iets doen? Zal ik een dokter bellen? Of nog beter zal ik Ben bellen?

NORA: *(afwerend)* Nee, nee dat hoeft niet. Laat.. laat me maar. Het.. het is zo over. Ik weet af en toe niet wat me mankeert.

KARIN: (*resoluut*) Joris, breng jij de koffers eens naar boven.

JORIS: (*verbaasd*) De koffers naar boven brengen? Maar ik ben er net en.. en ik weet niet hoe het er boven uitziet en.. en waar ik die koffers moet laten. Bovendien heb ik mijn bord nog niet leeg en...

KARIN: (*dwingend*) Joris! Breng die koffers nu naar boven en zet ze maar ergens neer. (*duwt Joris naar koffers*)

JORIS: (*moeizaam koffers op pakken*) Maar... maar...

KARIN: (*duwt hem door deur opkomst*) Zoek het boven maar uit en.. eh kom pas naar beneden als ik je roep. Je zus en ik hebben iets te bespreken. Vrouwen zaken, daar heb jij niks mee te maken. (*deur dicht*) Zo en nu vertel je mij eens precies wat er aan de hand is.

NORA: Och.. eigenlijk niks.

KARIN: O en daarom barst je zomaar in huilen uit? Omdat er niks is? Kom meid, we hebben toch geen geheimen voor elkaar? Vertel het maar eens tegen je hartsvriendin. (*arm om schouder Nora*)

NORA: Ik.. ik weet het eigenlijk niet wat ik de laatste tijd mankeer. Maar.. maar ik denk dat Ben een ander heeft. Ik.. (*huilen*)

KARIN: Ben? Een ander? Dat meen je niet. Ach nee, dat geloof ik niet. Je vergist je. Jullie twee zijn zo gelukkig.

NORA: Dat... dat dacht ik ook maar... maar... (*snikken*)

KARIN: Maar.. maar wat is hier toch allemaal aan de hand? Het is maar goed dat ik gekomen ben..... geloof ik. Kom maar eens mee dan kun jij je opruisen en ondertussen kun je me alles vertellen. (*richting keuken*)

NORA: Misschien.. misschien is het beter om...

KARIN: Nee, nee nu niet terug krabbelen. Je moet je hart luchten en zoiets kun je het beste bij je hartsvriendin. Kom nu maar. (*richting keuken*)

NORA: Dat.. dat bedoel ik niet. Ik bedoel alleen maar te zeggen dat we naar de keuken gaan. (*wijst*) Daar is de slaap en badkamer.

KARIN: He? O ja. Natuurlijk. Kom maar dan. (*beide af*)

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

BEN: (*haastig op deur opkomst*) Waar heb ik nu toch dat ding gelaten? (*zoekend rondkijken*) He wat vervelend nu, net nu ik geen tijd heb vergeet ik mijn koffertje. Ik.. (*mobiel gaat*) ook dat nog. (*pakt mobiel*) Met Ben Peper van Spaans pepers BV.... Ben jij het nu weer?... Nee, nee dat doe ik niet. ...

KARIN: (*op deur slaapkamer, wil terug gaan maar afluisteren, achter bank staan*)

BEN: Luister nu eens ik ben al te laat en ik... Ja dat weet maar...
Hoor eens, dat geldt dan toch zeker niet voor mij.... (*zuchten en omdraaien*)

KARIN: (*wegduiken achter bank*)

BEN: (*omdraaien met rug naar bank*) Dat begrijp ik maar ik kan nu echt niet lang praten... (*Karin komt voorzichtig boven bank uit*) Dat bespreken we wel op de zaak na de vergadering.... Op zich een goed idee dat we samen gaan lunchen, dan kunnen we dit beter bespreken. Nee, nee ik ga nu hangen want ik heb geen tijd.... Dat is goed en zeg even tegen de anderen dat ik wat later kom, verzin maar iets, daar ben jij heel goed in. Goed tot straks. (*uitdrukken*) Ook dat nog. O kijk daar staat mijn koffertje. (*pakt koffertje en wil weglopen, schrikt zichtbaar van zittende Karin*) Wie.. wat.. wie ben jij en wat doe jij hier?

KARIN: (*nog steeds zittend, haastig zonnebril voor ogen*) Ik.. Ik.. eh ik.. eh..

BEN: En waarom zit je op je knieën achter de bank?

KARIN: Nou.. eh dat komt omdat.. eh..

BEN: Wie heeft jou binnengelaten? Jij bent toch geen dievegge he? Trouwens hoe komt het dat je Nederlands praat?

KARIN: (*opstaan*) Kan ik het nou eens uitleggen? Ik kom niet eens tussen die waterval van vragen. Wat was je eerste vraag ook weer?

BEN: Mijn eerste vraag? (*nadenkend*) Eens kijken (*murmelt*) O ja. Wie ben je? Ja dat vroeg ik als eerste.

KARIN: Is dat zo? (*wegwerpgebaar*) Nou ja laat maar, ik ben Ka.. Kateleine. (*met uitgestoken hand naar Ben, handen schudden*)

BEN: O, ik ben Ben Peper. Aangenaam. Maar.. eh wat doe je hier?

KARIN: Ja,.. eh wat doe ik hier? Ik.. eh o ja, ik ben de nieuwe au pair.

BEN: De nieuwe au pair? Maar een au pair zorgt toch voor de kinderen in het gezin?

KARIN: Is dat zo?

BEN: Jawel en.. eh wij hebben toch geen kinderen.

KARIN: Niet? Nou.. eh laten we dan zeggen wat nog niet is kan nog komen. Maar.. eh dat komt omdat.. eh o ja school heeft een fout gemaakt. Heeft.. eh per ongeluk ja ingevuld bij het vakje kinderen terwijl het nee moest zijn. Zodoende. Je ziet het maar weer eens, een foutje is gauw gemaakt.

BEN: School?

KARIN: Ja hoor. (*gaat in bank zitten*) Ik.. eh loop stage. Bij de au pair school.

BEN: En nu?

KARIN: Wat nu?

BEN: Gaat u nu weer terug naar Nederland?

KARIN: Ja.. nou ja dat is te zeggen eigenlijk nee tenminste dat weet ik nog niet. Ik heb.. eh net de school gebeld en ze zouden het uitzoeken. Tot dan ben ik hier.. eh als.. eh als hulp aangesteld.

BEN: Als hulp?

KARIN: Nou een soort van interieurverzorgster maar eigenlijk is het gewoon ouderwets hulp in de huishouding of zoiets. Weet ik veel.

BEN: O.. en waarom weet ik dat niet? En waar is Nora? Weet die er van?

KARIN: *(schudt hoofd)* Weer allemaal van die vragen. En weer zoveel. *(zucht)* Maar om bij het begin te beginnen. *(haalt diep adem, snel)* Ik weet niet waarom u het niet weet. Nora.. eh ik bedoel uw vrouw is *(wijst slaapkamer)* in de slaapkamer en ja ze weet ervan en voordat u vraagt wat ze aan het doen is: ze is zich aan het aankleden. *(armen over elkaar)* Zo dat is tenminste duidelijk.

BEN: Inderdaad. Nou.. eh welkom zou ik zeggen. En.. eh zou je tegen mijn vrouw willen zeggen dat ik thuis geweest ben om mijn koffertje te halen?

KARIN: Zal ik zeker doen.

BEN: Nou dan ga ik maar weer.

KARIN: Is goed hoor. Dag mijnheer.. eh Peper.

BEN: Dag.. eh Kateleine. *(naar deur opkomst, omdraaien)* Zeg.. eh Kateleine... waarom heb je die zonnebril op hier in huis?

KARIN: Zonnebril? Welke zonnebril? O u bedoelt deze? Nou.. eh dat komt omdat.. eh ik wat last heb van ontstoken ogen en toen heeft de huisarts geadviseerd om een zonnebril te dragen. Krijgen m'n ogen rust. Moet dat ding dag en nacht ophouden.

BEN: Ook 's nachts? Maar dan is het toch al donker?

KARIN: Ja.. eh dat komt omdat het een zeer zeldzame ontsteking is. De oogspecialist moest het zelfs op Google opzoeken, zo zeldzaam.

BEN: O, nou ja het zal wel. Dan.. eh ga ik maar. *(wil gaan)*

KARIN: Is goed, mijnheer Peper..

BEN: Ben

KARIN: Ben? O, goed. Nora, uw vrouw weet u wel, vroeg me wel te vragen als ik u zou zien dat u vanavond op tijd thuis zou willen zijn. Zij heeft namelijk een verrassing voor u.. zegt ze.

BEN: Ja, dat heeft me ze al gezegd. Ik doe m'n best.. ik doe m'n best. *(af deur opkomst)*

KARIN: *(opgeluchte zucht, onderuit zakken)* Phoe, ik wist niet hoe me eruit te kletsen. Wist niks anders te verzinnen. Maar Nora kon toch wel eens gelijk hebben wat betreft een vriendin.

NORA: *(op slaapkamer, aangekleed)* Zo, daar ben ik weer. Wat hang jij onderuit gezakt, ben je zo moe?

KARIN: Nee, nee. Maar moet je luisteren. Kom ik net binnen staat Ben daar.

NORA: *(verbaasd)* Ben? Hier? O die kwam natuurlijk zijn koffertje ophalen.

KARIN: Klopt, maar hij zag mij en vroeg natuurlijk wat ik kwam doen. Nou ik wist niks anders te verzinnen dat ik een au-pair was.

NORA: Jij? Een au-pair? Maar we hebben toch geen kinderen!

KARIN: Dat zei Ben dus ook en heb ik maar verzonnen dat de school een fout had gemaakt en dat ik nu hier als werkster ben.

NORA: Jij? Als hulp? En trapte hij daar in?

KARIN: Ik denk het wel. Dus vanaf nu ben ik dus jouw hulp in de huishouding. Klinkt goed he?

NORA: *(schudt hoofd)* Hoe kom je erbij? *(er wordt op de deur geklopt. Nora verbaasd)* Wie is dat nu weer? Binnen!!

JORIS: *(hoofd om deur)* Mag.. mag ik weer beneden komen? Ik.. eh zit daar boven maar te zitten. Ik hoor maar niks en Karin heeft gezegd dat ze zou roepen. Zijn jullie mij vergeten?

KARIN: *(wenken)* Kom maar binnen hoor jongen.

JORIS: *(geheel op)* O gelukkig. Ik dacht echt dat jullie mij... *(wijst naar Karin, geschrokken)* O... o...

KARIN: *(recht zitten, zichzelf bekijken)* Wat? Wat is er?

JORIS: Mijn fototoestel. Mijn nieuwe, dure digitale fototoestel. Jij zit er boven op! *(haastig naar Karin, struikelt en valt tegen Karin aan, beide languit in bank)*

NORA: Kijk uit, direct gebeuren er ongelukken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto